

- ³⁰ Лексика Полесья (s. Anm. 4), 331.
- ³¹ Словарь русских народных говоров. Л., 1972. Вып. 9. С. 129. Vgl. noch Dal', I, 534.
- ³² Zum Verständnis dieser in Mittelrussischen häufig verwendeten Formel s. Богатова Г. А. История слова как объект русской исторической лексикографии. М., 1984. С. 163.
- ³³ Vgl. Verf. Untersuchungen zur hist. Phraseologie..., 45–49.
- ³⁴ Vgl. in der Повесть о водворении христианства в Муроме: „По мертвым ременная плетения дрэволазная с ними в землю погребающе“ (Памятники старинной русской литературы/Под ред. Н. Костомарова. СПб., 1869. Вып. 1. С. 235.) Es ist bezeichnend, daß ebenfalls aus dem Muromer Gebiet eine altrussische Waldimkerbezeichnung bekannt ist: дрэволазъць, vgl. Повесть о Петре и Февронии/Подг. текстов и исслед. Р. П. Дмитриевой. Л., 1979. С. 214–215; 230–231; 244–241; 255–256; 268–269; 280–281; 290–291; 307–308; 318–319.
- ³⁵ E. Fraenkel. Litauisches etymologisches Wörterbuch, Lief. 9, 694; 701–702.
- ³⁶ Vgl. Кочин Г. Е. Материалы для терминологического словаря древней России. М.; Л., 1937. С. 129 und Словарь русского языка XI–XVII вв. М., 1979. Вып. 6. С. 47.
- ³⁷ Гістарычны слоунік. Вып. 2. С. 162.
- ³⁸ Ebenda, 161.
- ³⁹ Zu letzteren vgl. das Kapitel über die Biene und die Bienenzucht in der fundamentalen Darstellung von T. V. Gamkrelidse und Vjač. Ivanov Vs. Индоевропейский язык и индоевропейцы, II. Тбилиси, 1984. С. 602–611.
- ⁴⁰ Носович И. И. Словарь белорусского наречия. СПб., 1870. С. 631.
- ⁴¹ M. Vasmer, REW, III, 61–62; 362–363.
- ⁴² Грінченко Б. Словарь української мови. Т. 4. С. 239.
- ⁴³ Срезневский И. И. Материалы для древнерусского словаря. Т. 3. С. 907.

SMULKMENA LXIX

Senųjų rytinio raštų kalbos varianto autoriu̇ religinis terminas *prasirastis* ‘nuodėmė’ (1605 m. anoniminis katekizmas, 1677 m. Belarmino katekizmas) sietinas su veiksmažodžiu refl. *prasirasti*, turinčiu, be kitų, ir reikšmę ‘prasikalsti, nusikalsti’, ‘susilaukti nesantuokinio kūdikio’, pvz., *menkai teprasiradės, dar doras vaikinas* Vilniaus žinios 1905, 280, *jei tik žmogus prasrado, tai rykštėm ir pliekia Kabeliai, prasradus mergą* Punskas. Dabar tokiomis reikšmėmis ši veiksmažodži pastebėta vartojant įvairiose rytų ir pietų Lietuvos vietose maždaug iki Kybartų, Vilkijos, Utenos. Senovėje būta ir toliau vakaruose, nes turimas 1653 m. „*Knygoje nobažnystės*“ ir 1600 m. „*Žemčiūgoje teologiškoje*“ (LKŽ XI 203).

Z. Zinkevičius